

WESOŁA

Liedbl. K. 1672 e.o. H. 19.

I-540.722

DZIATWA

27.134

1927. E. O. 694

1722

Janek, chłopiec wiejski, zwały i odważny
Jeździ konno, świetnie, pędzi i cwałuje;
Hen daleko tam za wsią, prosto sobie jedzie
Za nim źrebię młode, skacze, dokazuje

Zosia pieska służyć uczy
Piesek grzecznie służy,
A w nagrodę da mu Zosia
Cały piernik duży.

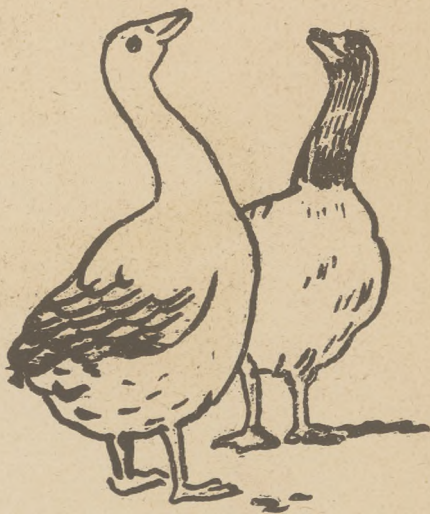

Królik, grzeczne
zwierzę,
Prędko skacze, leci
Czysty zawsze, cichy,
Bawią się nim dzieci.

Doskonały konik rączy
To ta nasza młoda kózka.
Zobaczycie, jak pociągnie
Zaprzęgnięta tu do wózka.

Gąski młode, białe
Mają krótkie nóżki,
Dzieci nieposłuszne
Podziobią w paluszki.

Janek silnie, mocno
Pompą tą pompuje,

Silny strumień wody
Irka zatrzymuje.

Pianino dzieci zostawiły
I z psem dokazują,

Do ust fajkę mu wsadziły
I go palić nauczyły.

Genia swą siostrzyczką
Trochęliwie się zajmuje,
Karmi ją i usypia,
A Bek się przypatruje.

Jest to piesek wierny
Blisko nich tu siedzi
Bezustannie czuwa,
Každy krok ich śledzi.

Jedną rączką Lusia
Trzyma tego psiaka.
Drugą rączką ściska
Łapkę niedźwiedziaka.

Tańczyć ich tu uczy.
Cicho przyśpiewuje,
A Niutek sportowiec
Strasznie dokazuje.

Pralnia tu nielada:
Moc bielizny wisi,
Wszystko garderoba
Trzech laleczek Krysi.

Lalki te malutkie
Siedzą i czekają,
Odzież im codziennie
Na czystą zmieniają.

